

Folketingets Social- og Indenrigsudvalget

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 3087

Doknr.
344989

Dato
19-04-2016

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 14. 4. 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 1 (B 36) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Carl Holst (V).

Spørgsmål nr. 1:

”Vil ministeren redegøre for de økonomiske konsekvenser til B 36 inklusiv de stillede ændringsforslag?”

Svar:

Beslutningsforslaget B 36 indeholder forslag om indførelse af opsættende virkning i klagesager for borgere med handicap. Der er efterfølgende stillet et ændringsforslag. I beslutningsforslag og ændringsforslag fremgår der kriterier, som er forudsat skal være opfyldt, for at klagesager kan tillægges opsættende virkning. Kriterie a og b er indeholdt i det oprindeligt fremsatte B36, mens kriterie c er tilføjet i ændringsforslaget.

- a. Borgerens hjælp fratages eller nedsættes i forhold til den hjælp, som borgeren er visiteret til.
- b. Borgerens funktionsevne er ikke forbedret.
- c. Kommunens afgørelse om fratagelse eller nedsat hjælp får vidtrækkende konsekvenser, som ikke eller kun vanskeligt lader sig genoprette.

I forhold til kriterie a og b indsnævrer kriterie c beslutningsforslaget. Der er dog fortsat forhold, som vil kræve en nærmere stillingtagen, og som vil have betydning for de økonomiske konsekvenser. Det skyldes, at vurdering af funktionsevne kombineret med ændringen af hjælpen, samt hvilken hjælp der ikke eller kun vanskeligt lader sig genoprette, vil skulle normeres og afgrænses nærmere i forbindelse med udmøntningen i et lovforslag, da de konkrete situationer, der kan være tale om, kan opfattes forskelligt af myndighed og borger, og er dermed ikke entydige.

Selv om der forudsættes en forholdsvis restriktiv udmøntning af beslutningsforslaget kombineret med en optimering af sagsforløbet i Ankestyrelsen, vil der være merudgifter. De delelementer, der indebærer merudgifter, fremgår af tabel 1.

Tabel 1 Delelementer med betydning for forslaget økonomiske konsekvenser	
Delelement	Beskrivelse
Sagsbehandling i Ankestyrelsen	<p><i>Identifikation af sager med opsættende virkning</i></p> <p>Hvis det alene er Ankestyrelsen, der skal identificere sagerne, skønnes det, at Ankestyrelsen skal foretage en reel faglig sagsbehandling af, om sagen skal have opsættende virkning i forhold til kriterierne. Der skønnes med udgangspunkt i det eksisterende antal sager at dreje sig om ca. 7.900 årligt. Forudsættes der i stedet fx fastlagt markører fra kommunerne ved indsendelse af en klagesag, om kriterierne er opfyldt, således at Ankestyrelsen kun skal vurdere sager på den baggrund, skønnes Ankestyrelsen kun at skulle vurdere ca. 1.000 sager i forhold til kriterierne om opsættende virkning. Givet disse forudsætninger kan merudgifterne skønnes til mellem 3-16 mio. kr. årligt.</p> <p>Det skal bemærkes, at særligt kriteriet om at vurdere funktionsevnen i forhold til nedsættelse/bortfald af hjælpen vil give tidsmæssige udfordringer i forhold til en hurtig afgørelse af, om sagen skal have opsættende virkning, da det vurderes at medføre inddragelse af lægefaglig ekspertise samt partshøring.</p> <p><i>Evt. reduktion af klagesagsbehandlingsperioden</i> En klagesag vedrørende de omfattede områder forventes i 2016 at blive behandlet på gennemsnitligt ca. 3,5 måneder. En nedbringelse af den gennemsnitlige sagsbehandlingstid til fx 8 uger på 1.000 sager vil skønsmæssigt forudsætte en merbevilling på 0,9 mio. kr. årligt. Alternativt vil den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for alle sager stige med 0,3 mdr. i det første år efter indførelsen, alt andet lige.</p> <p><i>Stigning i antallet af klagesager</i> Det må forventes, at antallet af klagesager vil kunne stige som følge af beslutningsforslaget med deraf følgende merudgifter til sagsbehandling.</p>
Merudgifter til ydelser	<p><i>I perioden indtil opsættende virkning kan identificeres</i> Det forudsættes, at borgerens hidtidige hjælp fortsætter i perioden fra klagen indbringes, til der foreligger en afgørelse om, hvorvidt klagen kan blive omfattet af opsættende virkning. Merudgifterne vil afhænge af den konkrete tilrettelæggelse af, hvorledes identifikation af sagerne skal ske. Uanset en eventuel merbevilling til at minimere sagsbehandlingstiden, vil der altid være en vis sagsbehandlingstid og dermed administrative merudgifter forbundet hermed. Det vil derfor ikke være muligt at fjerne merudgifter til ydelser i denne periode. Bl.a. vil der særligt i forhold til at vurdere kriterie a og b være brug for partshøring og lægefaglige vurderinger, jf. ovenfor.</p> <p><i>Merudgifter i perioden med opsættende virkning</i> I klagesager, der tillægges opsættende virkning, vil der være merudgifter til ydelser, frem til klagesagen er afsluttet. Også her vil der uanset en eventuel merbevilling til at minimere sagsbehandlingstiden være en vis sagsbehandlingstid, hvorfor der vil være merudgifter i denne periode.</p>
Styringsmæssige konsekvenser	<p>Det skal bemærkes, at særligt to af beslutningsforslagets betingelser vil kunne rejse styringsmæssige problemstillinger. Det drejer sig om kriterierne a og b, idet det efter gældende regler er muligt inden for lovens rammer at nedsætte hjælpen ved uændret funktionsevne, ligesom det er legitimt at tage både faglige og økonomiske hensyn i afgørelsen.</p> <p>Derudover vil de styringsmæssige konsekvenser afhænge af, hvordan kriterierne konkret omsættes i lovgivning. Nedenstående case, der umiddelbart vurderes at falde inden for de tre kriterier, kan illustrere problemstillingen:</p> <p>Case En borger er i eksternt § 107- tilbud, og kommunen vurderer, at formålet med tilbuddet er ophørt, og at borgeren kan flytte til et af kommunens bomiljøer. Såfremt borgeren får opsættende virkning på en sådan flytning, vil det betyde, at kommunen ikke kan flytte borgeren, før sagen er behandlet i Ankestyrelsen. Udgiften til et § 107-tilbud købt eksternt kan være 7-800.000 kr. årligt, mens udgiften til kommunens egne bomiljøer fx kan være ca. 300.000 kr. årligt.</p>

Ovenstående illustrerer, hvilke elementer der kan indebære merudgifter, men den faktiske merudgift for denne type af forslag vil afhænge af resultatet af DUT-forhandling med KL af det konkrete lovforslag. Som det fremgår af den skitserede case, vil der kunne være tale om indgriben i den generelle mulighed for tilrettelæggelse af indsatsen, dvs. at det ikke kun bliver et spørgsmål om økonomi isoleret set i forbindelse med forslaget, men også om hvordan den sociale indsats skal tilrettelægges. Det må forventes, at KLs DUT-krav vil blive set i lyset heraf, hvilket indebærer usikkerhed om et endeligt finansieringsbehov.

Der ses ikke i beslutningsforslaget at være anvist finansiering til resultat af DUT-forhandlinger samt ressourcer til en optimering af sagsbehandlingstiden i Ankestyrelsen i forbindelse med identifikation af sagerne med opsættende virkning og den efterfølgende sagsbehandling heraf.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann